

+ Welkom op deze zondag die in het liturgisch jaar de naam draagt 'doop van de Heer'. Wij vieren het feit dat Jezus gedoopt werd in de Jordaan door zijn neef Johannes. Ofschoon Jezus toen ongeveer dertig jaar oud was, herdenken wij zijn doopsel al heel snel na de viering van zijn geboorte. Inderdaad, kerstmis klinkt er nog in na. En terecht: de doop is ook een geboorte. Je kunt je zelfs afvragen: 'Waar ligt het echte begin van het leven van Jezus?' Dat is een boeiende vraag in het levensverhaal van ieder van ons: waar is het begonnen? Wanneer ben ik echt tot leven gekomen? In die zin zijn wij, met Jezus, op weg van geboorte naar geboorte. De doop van Jezus is een tweede geboorte, een ommekeer, een nieuw begin na zijn eerste geboorte. Bij de viering daarvan past de herinnering aan ons eigen doopsel. En ook de herinnering aan momenten waarop wij iets van een nieuwe geboorte ervaren hebben, momenten waarop wij opnieuw tot leven kwamen. Laat de herinnering daaraan toe in een moment van stilte.

Kyrie *Gloria*

Gebed

Eeuwige, die ons tot leven roept. Haal ons weg uit de dodelijke tred van de gewoonte. Geef ons openheid en kracht om steeds opnieuw het leven te ervaren als een geschenk van U, elk ogenblik nieuw. Wij leggen dit aan U voor, vandaag bij de viering van de doop van Jezus, waar hij de woorden hoort: 'jij bent mijn kind, mijn veelgeliefde'. Met hem willen wij verbonden zijn, Jezus uw kind, onze broeder. Amen

Jesaja 40: 1-5, 9-11 *Lucas 3: 15-16, 21-22*

Overweging

De naam Jezus, in zijn eigen taal Jesjoea, betekent: God zal redden. 'God zal redden', dat is een naam met belofte: je bent niet alleen, je hoeft het niet allemaal zelf te doen; er is iemand die naast je staat. Deze belofte, die aanwezig is in zijn naam. wordt bevestigd op het feest dat wij vandaag vieren, het feest van Jezus' doop: je bent kind van God.

Sinds zijn geboorte is Jezus opgegroeid en een jonge man geworden. Hij ontwikkelt zich tot een volwassene en -zoals dat gaat bij alle mensen- hij geeft blijk van bepaalde trekken en eigenschappen, van kwalen en talenten. Mensen krijgen een idee van hem en hij krijgt steeds meer een idee van wie hij zelf is. Jesjoea. Als twaalfjarige presteert hij het om enkele dagen zoek te zijn. Maria en Jozef vinden hem terug in de tempel van Jeruzalem waar hij tussen de

leraren zit terwijl hij naar hen luistert en hen vragen stelt. Hij is volwassen aan het worden. Hij maakt dingen mee op zijn eigen manier, voelt wat bij hem past en wat hem drijft. Is hij al jong volwassen? Volwassenheid valt niet per se samen met de leeftijd die daar officieel voor staat. Het is niet een puur fysieke kwestie van uitgroeien, maar evenzeer een kwestie van geestelijke ontwikkeling. In een menselijk leven, in dat van Jezus en in dat van ons, hebben wij meer nodig dan gezonde voeding, frisse lucht en lichamelijke beweging om werkelijk volwassen te worden.

Ieder van ons kent wel voorbeelden van hindernissen die wij tegenkomen op de weg naar geestelijke volwassenheid, zoals zelfzucht en wantrouwen, machtsbegeerte en afgunst. Dat zijn obstakels en drempels. Om die drempels te nemen, hebben we een kracht nodig die ons ondersteunt en moed geeft. Die kracht wordt aan Jezus gegeven in zijn doop en zij heet 'vertrouwen'. Het evangelie van vandaag beschrijft die gebeurtenis met als centraal moment de stem uit de hemel tot Jezus: 'Jij bent mijn geliefde kind, in jou vind ik vreugde'. Die woorden worden beslissend voor zijn leven. Hoe zijn leven ook verloopt, wat hij ook zal meemaken en doen, 'Jij bent mijn geliefde kind' deze belofte is er steeds – zij geeft hem vertrouwen; het wordt de achtergrond van wie hij mag zijn.

Leven tegen de achtergrond van vertrouwen. Dat mag degene doen die zich kind van God weet. Overigens werkt die achtergrond van vertrouwen niet altijd vanzelf. Voortdurend komen er dingen op de voorgrond die ons angstig maken of die ons ontregelen. Bij Jezus gebeurt dat ook. Vlak na zijn doop slaat de onzekerheid al toe. Hij vertrekt naar de woestijn en wordt daar bekoord. Zijn achtergrond van vertrouwen wordt aangetast door de begeerte om in te gaan op wat op de voorgrond komt: begeerte naar macht, naar rijkdom, naar onkwetsbaarheid. Hij wordt daar beproefd om in te stemmen met iets dat de duivel hem voorspiegelt, maar wat hij tenslotte niet is: 'jij bent degene die stenen kan veranderen in brood; jij bent degene die van het dak van de tempel naar beneden kan springen; jij bent degene die macht kan uitoefenen over anderen'. Door die temptaties heen blijft Jezus overeind en sterker: hij wordt opnieuw zichzelf. Dat kan omdat de woorden die wij vandaag opnieuw horen diep in hem zijn doorgedrongen: Jij bent mijn geliefde kind.

Dat mag ook ons gebeuren – dat wij de stem herkennen die roept vanuit de hoogte of fluistert van binnenuit: jij bent mijn geliefde zoon – mijn dochter – in jou vind ik vreugde.

Voorbede

Wij bidden om vernieuwing van leven,

Dat we met nieuwe ogen kijken naar de dingen die ons vertrouwd zijn,

Dat wij kracht krijgen om ons te verwonderen.

Laat ons zingend bidden.

Wij danken voor de mensen die wij ontmoeten op onze levensweg,

Voor de tekenen van Gods aanwezigheid in hen.

Dat we elkaar steeds weten te bezielen.

Laat ons zingend bidden.

Wij bidden voor de samenleving waartoe wij behoren,

Dat wij, samen met allen die voortrekkers zijn,

Bouwen aan een wereld van recht en gerechtigheid.

Laat ons zingend bidden.